

Родителитъ притаили дъхъ и почнали да се услуватъ.

Полковникътъ и жена му въздъхнали съ облекчение. Следъ това бащата казалъ спокойно:

— Искашъ приказка? Каква? Весела ли?

— Не, татко, нѣкоя страшна, —такава, че сърцето да се свие отъ ужасъ и намъ да ни се струва, че всичко, за което разказвашъ, се е случило сънасъ. Мамичко, седни по-близу и дрѣжъ Аби за ржката: заедно като сме, нѣма да ни бжде толкова страшно. Хайде, татко, почвай!

— Добре! Имало трима полковника...

— Охъ, колко е хубаво! Азъ познавамъ полковниците; добре ги познавамъ! Ти си сжщо полковникъ. Продължавай, татко!

— Въ време на едно сражение тѣ извършили престъпление противъ дисциплината. Заповѣдано имъ било да направятъ лъжлива атака на неприятелската позиция, за да отвлѣкатъ вниманието на противника и да дадатъ